

Mál nr. 325/2012**M og
Vátryggingafélagið V-1) v. A og
Vátryggingafélagið V-2 v B****Árekstur á Snorrabraut í Reykjavík þ.11.11.2011.****Gögn.**

1. Málskot móttakið þ. 12.7.2011 ásamt fylgiskjölum 1-8
2. Bréf V-2 dags. 10.8.2012
3. Bréf V-2 dags. 30.8.2012.

Málsatvik.

B var ekið norður Snorrabraut í Reykjavík eftir vestari akrein, en A var ekið suður Snorrabraut og tók u-beygju inn á Snorrabraut með fyrirhugaða akstursstefnu til norðurs Snorrabraut þegar árekstur varð. Hámarkshraði á Snorrabraut þar sem áreksturinn varð eru 50 km/klst. Í lögregluskýrslu kemur fram að greinilega megi sjá að hraði B hafi verið langt umfram leyfilegan hámarkshraða á akbraut. Lagðir hafa verið fram af hálfu V-1 hraðaútreikningar sem sýna að líklegur hraði B sé áætlaður um 110-133 km/klst. M sem ók bifreiðinni B hafnar því að hafa ekið jafn hratt og niðurstaða hraðaútreiknings gefur til kynna og telur ekki vera orsakatengsl á milli árekstursins og meints ökuhraða og þá hafi A ekki virt forgang B í umrætt sinn. M bendir einnig á varðandi kaskótryggingu sína hjá V-2 að hann hafi ekki valdið umræddu tjóni af stórkostlegu gáleysi. M heldur því fram að hraði B hafi ekki getað verið meiri en 80 km/klst í umrætt sinn. M bendir sérstaklega á að A hafi beygt í veg fyrir B í umrætt sinn og beri því alla sök á árekstrinum. Ökumaður A segist hafa ætlað að taka u-beygju á grænu umferðarljósi og ekið rólega og ekki séð til ferða neinnar bifreiðar norður Snorrabraut og því haldið áfram í beygjuna og skyndilega fundið fyrir þungu höggi þegar áreksturinn varð. V-2 heldur því fram að ökumaður B hafi ekið allt of hratt í umrætt sinn og sýnt af sér stórkostlegt gáleysi og hafnar því bótaskyldu úr kaskótryggingu B hjá V-2. V-1 telur ökumann B bera alla sök á árekstrinum þar sem hann hafi ekið allt of hratt og vísar V-1 sérstaklega til 2.mgr. 36.gr. umferðarlaga nr. 50/1987 í því sambandi. Þá bendir V-1 á að sönnunargildi hraðaútreikninga sem félagið aflaði hafi ekki verið hnekk.

Álit.

Ökumaður sem ætlar að beygja á vegamótum ber að veita forgang þeirri umferð sem á móti kemur sbr. 6.mgr. 25.gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Ökumaður A virti ekki forgangsrétt B í umrætt sinn þegar hún beygði í veg fyrir hann í u-beygju á gatnamótum og gætti ekki nægjanlega að aðstæðum áður en hún beygði. Ökumaður B ber því sök á árekstrinum. Af öllum ummerkjum að dæma ók ökumaður B allt of hratt í umrætt sinn. Þó nokkur óvissa sé um nákvæman ökuhraða B og gagna um ökuhraða hafi verið aflað einhliða af V-1 þá verður ekki annað séð af virtum öllum gögnum málsins en ökumaður B hafi ekið langt yfir leyfilegum hámarkshraða á akbrautinni þar sem árekstur varð í umrætt sinn og ber því einnig sök á árekstrinum. Af ofangreindum ástæðum þykir rétt að skipta sök ökumanna til helminga. Ökumaður B ók allt of hratt í umrætt sinn eins og að framan greinir og þykir því hafa sýnt af sér stórkostlegt gáleysi sem leiði til þess að hann verði að þola skerðingu úr kaskótryggingu sinni hjá V-2 um 50% vegna stórkostlegs gáleysis.

Niðurstaða.

Hvor ökumanna um sig ber helmings sök á árekstrinum.

M verður að þola 50% skerðingu bóta úr kaskótryggingu sinni hjá V-2 vegna stórkostlegs gáleysis

Reykjavík 11.9. 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.